



Reforma de planta átic. C/ Sa Creu nº9. Selva  
 Arquitecte: Luis Velasco Roldán  
 Arquitecte tècnic: Juan Palou de Coamsema  
 Col.laboradors: ST-Art (diseñy i construcció)  
 Promotor: Luis Velasco Roldán  
 Constructor: Construcciones Martín Cladera, ST-Art; Fusteria Tomeu Vich  
 Any de projecte: 2007  
 Any de finalització de l'obra: 2009



El projecte de la casa va començar imaginant escenes de vida als arbres. En aquest cas no es tracta d'un sol arbre, sinó d'un lloc a un petit bosc en el qual es reuneixen uns pocs arbres de petit port. El concepte d'habitació no existeix aquí realment, sinó que, en lloc d'això, un va descobrint la seva ubicació a cada moment, a partir del mobiliari disposat en les tres dimensions. Encara que els espais siguin petits, s'expandeixen a causa de la seva contigüitat amb els espais adjacents, de manera que es pot gaudir d'aquesta petitesse física. Els clients opinen que habitar el moure's per la casa descobrint llocs confortables a cada moment. Aquesta casa és la manifestació directa de les seves paraules. Sou Fugimoto, sobre la Casa H



Son espais i racons que es converteixen en lloc d'estar privilegiats per raó d'unes determinades qualitats que satisfan: la tendència dels usuaris a cercar llocs més confortables. La recerca del racó ombrejat on arriba la suau brisa de la tarda o aquell lloc assolejat on lletgir al de matí generen migracions dedins de l'edifici o mutacions de aquests espais i es converteixen en imatges que queden en el record per les estones perdudes que s'han passat . Helena Coch. El espais intermitjos



I, que és doncs un lloc? Un lloc és alguna cosa que podria ser habitada per una persona, però, no obstant això, no és un lloc preparat perquè una persona ho habiti. És un lloc ple d'oportunitats perquè aquesta persona descobreixi zones especials... Per tant un lloc no és una habitació, sinó que ha de ser una mica més "vago" i menys limitat. Un lloc no pot aïllar-se de forma individual, no obstant això, comença a adquirir significat com a tal en relació amb altres llocs. I això és així perquè la relació entre una res i una altre res es transforma en alguna cosa. En les interrelacions de coses molt febles i difuses, la pròpia relació arriba a ser un lloc. En l'àmbit d'un espai que és una mica més relaxat que una habitació, una persona descobreix un lloc en les relacions, i aquesta ambigüetat pot convertir-se a la base de l'arquitectura. I amb "el feble caràcter d'una incapacitat" d'establir-se de forma independent, s'obre inesperadament la possibilitat d'un ordre que implica una connexió amb altres llocs, que són locals però simultàniament poseeixen la qualitat d'alguna cosa completa, global. Louis Kahn, sobre l'habitació

Existeixen així a l'arquitectura uns espais que no poden explicar la seva existència segons una utilitat precisa i concreta. Espais que contínuament se situen entre l'espai arquitectònic que definim com a interior i l'ambient exterior. I que no acaben de deixar dibuixar el límit entre dins i fora, espais adaptables i això "els fa juganers o imponents, domèstics o representatius, agradables o angoixants, proporcionats o desgavellats". Encara que aquests espais no tinguin una utilitat concreta se'ls demana d'acomplir una funció de transició entre l'ambient exterior i l'interior construït, mirar l'interior i el món exterior, i formar part dels dos. Helena Coch. El espais intermitjos

